

Za Redakcją odpowiedzialny
Stanisław Bronikowski w Poznaniu.

Administracja, Ekspedycja i Biuro Redakcji 6. Marcia
No 62.

Dziennik Poznański
wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i dni
poświętych.

Cena ogłoszeń (inzeratów):
od wiersza drobnego 1 sgr. 6 fen. — Reklamy od
wiersza drobnego 3 sgr. (incl. tłumaczenia).

Listy
do redakcji, administracji i ekspedycji winny być
frankowane.

DZIENNIK POZNAŃSKI.

Przedpłata kwartalna
wynosi w Poznaniu 2 tal. 15 sgr., w państwie niemieckim 3 tal. 1 sgr. 6 fen. w Austrii 6 guldenów
w Francji 18 fr., w Anglii 4 tal. 15 sgr., w Szwajcarii 5 tal. 15 sgr., w Danii 4 tal. 2 sgr., w Włoszech, w Szwajcarii i Belgii 4 tal., w Turcji 28 fr., w Ameryce 6 tal. 7½ sgr.

Przedpłata i ogłoszenia
przyjmują się w ekspedycji; przedpłata przyjmowana w monetach państwa, w państwach do których państwa niemiecko-austriackie należą, należy w złocie. W innych krajach zaś tylko nasze agencje, za których pośrednictwem (zobacz niżej) można także przysłać ogłoszenia do ekspedycji Dziennika Pozn.

Rekopisma
nadsyłane Redakcji nie zwracają się i nie są one bezd.

Agencje Dziennika Poznańskiego:

W Krakowie Józef Czech, księgarz i Administracja Dziennika Kraj. — W Łwowie F. H. Richter, księgarz. — W Paryżu przyjmują przedpłatę Librairie du Luxembourg, Rue de Tournon No. 16 i pułkownik Raczkowski, Rue du Faubourg Poissonnière 33. — W Londynie: księgarnia B. Bender, 8 Little Newport Street, Leicester Square W. C. — Agencje do przyjmowania ogłoszeń: Na całą Francję pp. Havas, Lafitte, Bullier & Comp. Place de la Bourse No. 8. W Hamburgu Frankfurcie nad Menem, Berlinie, Lipsku, Wiedniu i Bazylei: Haasenstein & Vogler. — W Berlinie Rudolf Mosse, Gr. Friedrichstrasse 60. A. Retemeyer, H. Albrecht Taubenstrasse 34. i Zeidler & Co., internationale Annoncen-Expedition. — W Bremie: E. Schlotte. — W Lipsku: Eugeniusz Fort, Sachse & Comp. — W Wroclawiu Priebatsch, Ring. — W Buku: S. Bajorński. — W Gnieźnie: A. Wierzbicki, w Inowrocławiu: A. Kryszewski, w Krotoszynie: Ludwik Ciemierski, w Obornikach: F. W. Rakowski, w Pleszewie: L. Zboralski.

POZNAŃ, 5 lipca.

Oprócz polemiki, jaką bezustannie prowadzą niemieckie pisma liberalne z Germanią i innemi katolickimi dziennikami, zwraca także wniosek poła Völka, przyjeżdżającego na ostatnią sesję parlamentu, a objawiający żądanie zaprowadzenia ślubów cywilnych i rejestrów stanu cywilnego, uwagę prasy niemieckiej. Nie wiadomo jeszcze, czy rząd przychyli się do życzenia większości parlamentu, to wszakże pewna, że wniosek pomieniony wielu w Niemczech znajduje zwolenników i że ich liczbę dziennikarstwo powiększy jeszcze usiłując artykułami wstępniemi, wykazującymi korzyści, jakie spadną na kraj, jeśli rząd odnośnie do wniosku powyższego przedłoży prawo. Postępowe Niemcy, zdaniem prasy, muszą wkrótce urzędywistnieć to, co w innych państwach dawno już zostało zaprowadzone i w życie wprowadzić się zobowiązane prawo o ślubach cywilnych mimo możliwego oporu ze strony Bawarii i braku stanowczości ministra Lutza, który wedle dzienników, nieprzyjacielem jest ultramontanizmu, a mimo to z tak zwanym stronnictwem patryotycznym Bawarii w jak najlepszej żyje zgodzie.

W sprawie biskupa warmińskiego, jak półroczowe donoszą organa, odbyła się pod dniem 28 czerwca rada ministrów, której przedmiotem obrad były pisma biskupa wystosowane do ministra i cesarza. Z posiedzenia tego tyle się tylko dowiadujemy, że w piśmie przesłanem cesarzowi nie mówi biskup Kremenetz, jakoby chciał być pośrednikiem między cesarzem a stolicą apostolską ale że wzywa tylko monarchę, ażeby wszelkich dokładał starań w celu przywrócenia religijnego pokoju.

Jak się zapatrjuje prasa francuska na świeżo zawartą konwencję z Niemcami, mówiny pod odnośną rubryką. Co się tyczy pruskich dzienników, to te twierdzą, że traktat ten przyczyni się do wyrobienia bardziej zadawalniających stosunków między Francją a Niemcami, twierdzenie to jednak stawiają w ten sposób, iż widać, że same temu nie wierzą. Znadto czuć tu na każdym punkcie twardą rękę zwycięzcy pamiętającego tylko o zabezpieczeniu własnego interesu, aby wśród takich okoliczności miała zrodzić się i utrwalisz szczerą przyjaźń między jednym a drugim narodem. Boć pytamy się zresztą, gdzie tutaj te ustępstwa o jakich tak hałaśliwie rozprawia prasa pruska? My w mniemanych ustępstwach nie innego nie widzimy, jak tylko grzechocznosci rozzumnego wierzyciela względem zagrożonego dziedzicem dlużnika.

Prusy, dzięki nowej konwencji, wchodzą coraz prężej w posiadanie miliardów, a drugi raz ułatwiają wypłaty Francji, pewniejsze są regularności tej wypłaty. Zyski przeto po ich tylko stronie, tém więcej, że gabinet berliński nie chciał nawet przystać na zmniejszenie, w miarę opuszczania zajmowanego terytorium, cyfry armii okupacyjnej, która w sile 50,000 żołnierza kosztuje Francją 3 miliony franków. Skutkiem tego skarb francuski żadnej z tej strony nie zyska ulgi, a departamenta ostatnie zajmowane, będą ciężko uciśnione i pod koniec daleko boleśniej poczną nieprzyjemności wrogiej okupacji niż go czuły dotąd. Kiedy bowiem dotychczas 50,000 ludzi rozkładało się na sześć departamentów, za kilka tygodni ta sama cyfra ciężej będzie na czterech, a za kilka miesięcy na dwóch departamentach. Francja żądała odpowiedniej w tej mierze ulgi, a choć żądania jej były słuszne i nie dające się osłabić nawet względami wojskowymi — odmowną otrzymała odpowiedź.

Zachodzi teraz pytanie, jaki wpływ wywrze ten traktat na stanowisko p. Thiersa i sprawy wewnętrzne francuskie. W tym względzie zacząć nam należy na motywy, które p. Thiers przedstawił Izbie i w których dowiedzie konieczności takiego traktatu, jego korzyści dla kraju, jego konieczności, niemożności zawarcia innej umowy i t. d. Po tej mowie i po zabudaniu wrażenia, będzie można wyrzec swe zdanie o wpływie

tego traktatu na sprawy wewnętrzne republiki francuskiej.

Zgromadzenie narodowe ukończyło już jeneralne rozprawy nad podatkami od płodów surowych, a to po przemówieniu byłego ministra skarbu p. Pouyer-Quertier, który stanowczo oświadczył się na ich korzyść.

Ze Rosy coraz natęczywszy przymila się kuryi rzymskiej, świadczy list Aleksandra II. do Ojca św., o którym tak pisze Spensersche Ztg.: „List ten ma zawierać najpochlebniejsze życzenia i obietnice. Przyszłość on uporządkować sprawy kościoła katolickiego według woli Ojca św., jeśli tylko Stolica Apostolska wyrazi się swych sympatyj dla rewolucyjnej polskiej narodowości“.

Korespondent poznański do N. Fr. Presse.

Jeśli jest na świecie stronnictwo zadające czynami swemi kłam mianu swemu, jeśli jest dalej pojęcie nadużywane w ohydny i bezczelny sposób, to zaszczyt tego kłamu i tego nadużycia odnosi z pewnością w całej pełni samozwanczy liberalizm niemiecki. Pani Roland wstępując w czasie rewolucyi francuskiej na rusztowanie, skłoniła głowę przed sterzącą obok gilotyny statua wolności, mówiąc: O wolności, jakież szkarady popełniają w Twojem świętym imieniu! — Dzisiaj można z wszelkim prawem rzucić tę samą prawdę w oblicze owego nikczemnego liberalizmu, który nie zrobiwszy nic dla prawdziwej wolności, nie ruszywszy ani jednej cegiełki z całej budowy politycznej reakcyi po roku 1848, odznaczając się tylko serwilizmem w obec wszelkich skiniń i wskazówek księcia kanclerza, uważa lekkie sumienie swe za zaspokojone, gdy deklamuje przeciw panu Mühlnerowi, domaga się acz rzadko i ostrożnie usunięcia p. Eulenburga, kuje wyjątkowe prawa a wszystkie razem pieczętuje nazwą i tendencją niegodnie nadużywanego miana „wolności“. Większej nieprawdy, większej nędy moralnej, doskonalszego wyparcia się zasad i podstaw przy większej zarozumiałości i szerokości samochwalstwa, nie wskazują pono roczniki polityki i parlamentaryzmu. Duch podobny ogarnia narodowo-liberalizm w prusko-niemieckich sejmach, przenika narodowo-liberalną prasę, a co najlepsza i najpociesniejsza, udziela się z tém gwałtowniejszą, im mniej szczerą, bo sztuczną a odzywającą się na obałunek namiętnością w tak zwanych liberalnych gazetach wiedeńskich. Gdyby owe dzienniki stały na podstawie państwowej austriackiej, nie miałyby powodu dąć w trąbkę satelitów męża stanu, który Austrię stracił ze stanowiska, jakie przez wieki zajmował; gdyby stały na podstawie narodowej, dążyłyby do połączenia się z resztą braci niemieckiej, bez potrzeby wtórowania krzykom pseudo-liberalnej prasy pruskiej przeciw nam, krzykom, które w Austrii nie mają ani sensu, ani racji bytu. Wbrew tym prawdom oczywistym, wbrew wszelkiej słuszności

i wszelkiej przyczynie — słuchając jedynie hasła i skiniń narodowo-liberalnych z Berlina upodobały sobie od niejakiego czasu obie Pressy wiedeńskie, mianowicie jednakoż Neue freie Presse, zaczepiać Polaków, kłamać na ich szkodę najabsolutniej i najbezwstydniej, przesadzając o ile możności, treścią i tonem wszystko co piszą przeciw nam obie tutejsze niemieckie gazety, w bratnim przymierzu fałszów i oszczerstwa z oficyalną Nordd. Allg.-Ztg., konserwatywną Kreuz-Ztg., narodowo-liberalną National-Ztg. Ze śmieci bruku poznańskiego a może i niepoznańskiego, podniosła sobie wiedeńska Neue freie Presse pismaka, który występując pod firmą jęj korespondenta poznańskiego, nie donosi żąd ani jednego faktu, lecz za to pisze brednie o naszym nierozwiniętym sojuszu z ultramontanizmem, o pakcie Dziennika Poznańskiego z Jezuitami, wręszcie co najpociesniejsza i co najlepszym dowodem prawdomówności i dokładności informacji rzekomego korespondenta, — o zaciętej polemice Polaków pruskich z Polakami austriackimi z powodu sprawy rezolucyjnej w ostatniej kadencji austriackiej Rady państwa. Po tej wstępnej ilustracji posłuchajmy, co pisze o nas dosłownie zany korespondent poznański narodowo-żydowsko-liberalno-centralistycznego organu wiedeńskiego:

„Jeśli które państwo, to z pewnością Prusy mogły polskich swych poddanych obdarzyć maximum ich życzeń. W silnie spojony budowie pruskiego państwa, nie byłoby się nigdy stali niebezpieczeństwem, choćby ich udarowało najdalej posuniętemi autonomicznymi ustępstwami. — I rzeczywiście, mieli aż do wojny niemiecko-francuskiej wszystko, czego tylko z jakim pozorem prawa dla siebie żądać mogli. Władze administracyjne i wykonawcze traktowały z nimi w ich języku; w szkole miał ich idiom stałe swe miejsce w planie nauk; separatystycznym ich zachętom nie stawiało państwo nigdzie w drodze. Nawet jeszcze przed niewielu dniami, mimo nadzwyczaj naprężonych stosunków, dał sąd apelacyjny poznański dowód imponującego umiarkowania oddalając Niemca żalającego się, który w czynności sądowej z polską stroną przeciwną domagał się używania niemieckiego języka. Wszystko to jednakże nie wystarczało naszym Polakom; bo nie odpowiadało ich dążnościom zmierzającym do przywrócenia Polski. Zawarli fatalny pakt z ultramontanami, ponieważ po nich spodziewają się w razie zwycięstwa restauracyi wszystkich katolickich państwowych organizmów, a więc i rzeczypospolitej polskiej.

„Odtąd też to dopiero uważają ich i traktują w Prusach jako wewnętrznych nieprzyjaciół, a każdy wolnomyślnie usposobiony człowiek ma prawo uważać ich nadto jako nieprzyjaciół oświaty i postępu. Powiedz mi z kim przestajesz, a powiem ci kim jesteś. Po Prusach nie mogą się Polacy spodziewać odtąd żadnego ustępstwa; bez miłosierdzia zedrą im z ciała ich „szarmarkę“ i „konfederatkę“, ponieważ ich nie noszą w usługach swęj narodowej idei, lecz w usługach Jezuitów, popów i Rzymu.“

Otóż prawdy faktyczne o naszych stosunkach, ton, sposób wyrażania się i styl niedziwny, którym się posługuje organ wiedeński pod nazwą korespondentów poznańskich. Polemika

i widzieć ją możesz o każdej porze, bez maski nalożonej światowemu zwyczajem.

— Panie Adamie, zawołałem przerażony, czynisz mi dziwne pytania.

— Dla czegoż dziwne? zapytał, zatrzymując się i patrząc na mnie wyrazistemi oczyma.

— Co panu do niej dzisiaj, co cię obchodzić mogą tajemnice jęj domowego życia?

— Masz pan słuszność, nie mam żadnego prawa o to pytać, a jednak chciałbym wiedzieć. Możesz pan bez wyrzutów sumienia wyświadczyć jedno słowo, jest lub nie jest szczęśliwą, wszak daleką jest odemnie myśl mieszania się do jęj losów, nigdy niezem nie byłem dla niej i z pewnością nie zamąg nigdy jęj spokoju. Wieg w imię czego odmawiasz mi pan tej smutnej pociechy.

Ze zwykłą stanowczością domagał się prawdy odemnie, ja nie mogłem mu jęj powiedzieć.

— Szczęście, wyrzekłem ogólnie, to wyraz rozległy jak świat cały i jakże możesz żądać bym wiedział jak ona je rozumie.

Adam wstrząsnął głową

— Ja sądzę, odparł, że pan wiesz dobrze co chcę wiedzieć, powiedz mi czy on kocha ją jak warta być kochaną, czy ona rozwija się jak kwiat w słońcu, i dochodzi do pełni miłości i samopoznania siebie, czy myśli ich i serca zespoliły się w jedną całość, tworząc ten najwyższy związek na świecie małżeństwo.

— Na to pytanie, ona jedna odpowiedzieć może, rzekłem mimowoli spuszczaając oczy przed jego bystrym wzrokiem.

Chwilę trwało pomiędzy nami milczenie, aż on puścił rękę moją którą trzymał w swoich i rzekł z cicha:

z podobnemi plewami i z podobnym kałem byłaby z naszej strony wielce zbyleczną. Przyzna jednak każdy bez wyjątku człowiek, obdarzony choćby najskromniejszą szczyptą uczucia prawdy, słuszności i przyzwoitości dziennikarskiej, że doza, jaką obdarzył „liberalny“ korespondent poznański „liberalną“ wiedeńską N. F. Presse, jest istotnie trochę za silną, choćby już nawet dla stopnia moralności, przyzwoitości i wartości, na jaki w czasach naszych spadł barometr tego, co się stroi samowzawczo i samochwalczo nazwą „liberalizmu“ niemieckiego.

Polecamy powyższe słowa uwadze „liberalnej“ wiedeńskiej N. F. Pressy, jeżeli, nie ograniczając się w ogóle tylko na mądrości korespondentów w rodzaju poznańskiego, zagląda też czasem do dzienników polskich, by się z nich pouczać o stosunkach polskich.

Wiadomości urzędowe.

Npan raczył mianować referendarjusza Thelen z Elberfeldu na mocy złożonego egzaminu, rzecznikiem przy sądzie apelacyjnym w Kolonii.

Korespondencje Dziennika Pozn.

Z pod Jarocina, 3 lipca.

(Oświata ludowa w powiecie Pleszewskim.)

△ Oświata ludowa to kwestya pałaca a będąca na porządku dziennym naszych prac społecznych. Nie od rzeczy zatem byłoby, gdyby z każdego powiatu zreferowano, jak sprawę zakładania filii związanego Towarzystwa oświaty ludowej w pojedynczych powiatach załatwiają; dalo by to i miarę tych usiłowań i niejedną wskazówkę praktyczną na przyszłość. Robię początek; może mój przykład zachęci i gdzieindziej do podobnych sprawozdań. Towarzystwo oświaty ludowej w powiecie Pleszewskim śpi po większej części w najlepsze. — Dyrekcya Towarzystwa rzeczzonego zamianowała okręgowych w nadziei, że ci zajmą się pracą po parafiach i wsiach. I nie zawiodła się bynajmniej w swoich oczekiwaniach; okręgowi zawezwali po jednym z obywateli w każdej parafii do przyjęcia zaszczytnego z pewnością, lecz ważnego i trudnego doprawdy urzędu parafialnych z poleceniem wybrania sobie ku pomocy wioskowych, zaabonowania po egzemplarzu Przyjaciela Ludu i powiadomienia, ile w odpowiednich parafiach znajduje się bibliotek ludowych i pod czym stoją nadzorem, ile osad spodziewają się naklonić w rychłym czasie do założenia takich bibliotek, czy w miejscowości tej Przyjaciela Ludu jest trzymanym lub nieznanym, z ilu osad składa się parafia; słowem żądali jak najszerokościowych informacji i zachęci do gorliwego szerzenia Towarzystwa oświaty ludowej. Tak dalece zatem wszystko dobrze poszło; w coż się atoli obróci cała ta tak zbawienna instytucja, której pomysł najpiękniejszym będzie pomnikiem naszego upamiętania się w tym roku żaloby, jeżeli wszystko skończy się na nominacjach i słodkim spoczynku na nich? Kółka parafialne toć to podwalina całego Towarzystwa; na nie się nie zda bez nich najlepsza dyrekcja, na nie konkursy i kolportaż! A przypatrzmy się tylko, jak parafialni, nie mówię tu bynajmniej o wszystkich, wywiązują się z powierzzonego sob. urzędu. Miałem zaś sposobność przekonaania się naocznego w jednej parafii; z bardzo wielu innych potwierdzono moje spostrzeżenie najzupełniej, w jaki

— Rozumiem, pan nie chcesz mi odpowiedzieć, rozumiem twoje milczenie.

Pochylił głowę, brwi jego się zsunęły z wyrazem bólu czy walki, serce biło silnie pod skrzyżowanemi ramionami, a z ust zaciśniętych wyszły tylko te słowa.

— Wieg nie dla mnie — dla nikogo.

Nie śmiałem mu przeczyć, odgadł to, czego nie wypowiedziałem, ale co czuł, tego ja z kolei nie mogłem rozkładać? czy cierpiał za nią? czy czuł tajemną radość? twarz jego pozostała surową, smutną, nie zrozumiałą.

— Panie Adamie, zawołałem znowu, wiedząc, że pozostał zatopiony w myślach, porzuć te próżne troski, pomyśl, że ona niepowrotnie stracona dla ciebie, nie zaciemniaj sam swojego losu.

Podniósł głowę a na ustach zabłysnął mu uśmiech cierpliwy.

— Nie lekaj się pan o mnie ani o nią, powtórz, nie jestem szaleńcem ani nikczemnikiem, ale pozwól mi szczęście rozumieć po swojemu, ja nie znajduję go nigdy w zapomnieniu, więc wywalczę je muszę sam w sobie i żyć się z wspomnieniami, które zdają ci się większe, wszak nikt nie może przyjąć gotowego losu z cudzej ręki, ani mierzyć swych pojęć na cudzą skalę.

Było tyle szlachetności w tych krótkich słowach, że one powinny były mnie uspokoić, z pewnością człowiek, który je czuł i wymawiał, nie zamierzał odegrać podłej roli ułudziela, a jednak siła wypadków mogła zwyciężyć te dwa bezbronne serca, on ani ja nie mogliśmy za przyszłość zareczyć, a przyszłość ta była groźna. Gdziekolwiek istotne moralne prawa uległy pogwałceniu, gdziekolwiek wyższe instynkta człowieka zmuszone są do milczenia i karłowate systematycz-

ROZA.

STUDYUM MAŁŻEŃSKIE

przez

WALERYA MARRENÉ.

(Ciąg dalszy. Zobacz nr. 129, 130, 133, 134, 135, 138, 140, 141, 145, 146, 147 i 149.)

Mówił to z uśmiechem, którego smutek harmonizował z jego całą postawą i wyrazem twarzy.

— O to byłem spokojnym odparłem, i chętnie przyjmuję odpowiedzialność, jaką pan chcesz na mnie rzucić, dotąd nie zawiodłeś pan nadziei moich i nie zawiedziesz ich w przyszłości.

— Kto to wie, wtrącił żartobliwie, kto może za przyszłość zareczyć, dotąd jednak, dodał poważniej, walczyłem wytrwale z pokusami życia i śmierci, i według słów pana, wyrobiłem sobie względny spokój i względne szczęście.

— To nie dość jeszcze, zawołałem, pan powinien być zupełnie szczęśliwym — masz do tego prawo.

— To, co posiadam, wystarcza mi, odparł z wolna, pracuję, a praca daje mi ukojenie — na dziś nie żądam więcej, ale duszno mi w atmosferze miasta, wzro-

Dziś o godzinie wpół do 10tej rano zasnął w Bogu s. p.
JOZEF BOGDAŃSKI
po krótkich cierpieniach. O czym donosi ciężko stroskana
Familia.
Doniesienie o pogrzebie jutro nastąpi.
Poznań, d. 5 lipca 1872.

Obwieszczenie.
Subhastacja dóbr rycerskich **Grasow**, powiatu wrzesińskiego jest zniesiona. (3177)
Września, dnia 3 lipca 1872 r.
Królewski Sąd powiatowy.
Sędzia subhastacyjny.

Walne zebranie Kasy Pożyczkowej i Oszczędności w Jarocinie. Spółki zapisanej odbędzie się w **poniedziałek Sgo b. m. o godzinie 2ej** po południu u kupca Pana Pieprzkiego.
Porządek dzienny
Sprawozdanie z czynności kasy, Przystąpienie do związku spółek, Wnioski członków. (3175)
Rada nadzorcza.

Niniejszem podaje się do wiadomości publicznej, że Pan **ADOLF KARMINSKI** skutkiem zmiany firmy, więcej interesami młyna parowego w Pleszewie się nie zajmuje. (3128)
P. ZAKRZEWSKI.

Urządowanie moje przy królewskim Sądzie powiatowym w **Poznaniu** rozpoczne z dniem 1go sierpnia r. b. Wzywam przeto niniejszem wszystkich moich mandantów, ażeby znajdujące się u mnie akta doręczne najpóźniej aż do dnia 24 lipca r. b. w biurze mojem w Szamotułach odebrali, w przeciwnym bowiem razie uważać będę, iż wybór następcy do dalszego prowadzenia powierzonych mi spraw, mnie pozostawionym został. (3176)
G. K. Szuman
Obronca prawa i notaryusz.
Jedną z dam pozostawiła w mym handlu białą chustkę koronkową o której odebranie uprasza
W. KORTAK
w Bazarze.
(3162)
Od 1go października r. b. przenoszę moją

Fabrykę pojazdów,
na **Wilhelmowską ulicę No 17.**, dawniej fabrykanta Weichera zakład, prosząc o zaszczytowanie mnie zleceniami Szanownych Obywateli krai-

Szamotuły, d. 4 lipca 1872.
G. K. Szuman
Obronca prawa i notaryusz.
Jedną z dam pozostawiła w mym handlu białą chustkę koronkową o której odebranie uprasza
W. KORTAK
w Bazarze.
(3162)
Od 1go października r. b. przenoszę moją

Fabrykę pojazdów,
na **Wilhelmowską ulicę No 17.**, dawniej fabrykanta Weichera zakład, prosząc o zaszczytowanie mnie zleceniami Szanownych Obywateli krai-

Dachówka stara karpówka i korytkowata
na sprzedaż **N. 14. Ul. Wrocławska.**
(3159)

ju a będzie mojem staraniem takowe szybko i akuracie wykonywać.
Cezary Goławiecki.
MALLACHOW
Dentysta
mieszka obecnie (3147)
przy ul. Fryderyk. 21.

Szczególnie korzystna oferta szczęścia.
Szczęście i błogosławieństwo u Cohna.
Wielka loterya pieniężna gwarantowana przez państwo z przyszo
1 milion \$60,000 tal.
Korzystna ta loterya pieniężna powiększyła się znacznie ponownie przez wygrane, ma tylko 58,000 losów i w kilku miesiącach w 6 cięgnięciach wygrywa się następujące wygrane a mianowicie: pierwsza wygrana **100,000 tal.** albo **10,000 10,000 24,000 16,000 12,000 10,000 3 razy 8,000, 3 razy 6,000, 4 razy 4,800, 1 raz 4,400, 7 razy 4,000, 9 razy 3,200, 10 razy 2,400, 26 razy 2,000, 4 razy 1,600, 53 razy 1,200, 103 razy 800, 5 razy 600, 2 razy 480, 205 razy 400, 255 razy 200, 5 razy 120, 340 razy 80, 14,610 razy 44, 40, 13,750 razy 20, 8, 6, 4, & 2 tal.**
Lista wygranych drugiego cięgnięcia wyznaczona jest urzędowo na **17 i 18 lipca b. r.** a odnowienie losu kosztuje
za cały los oryg. tylko 4 tl. połowę .. tylko 2 tal. ćwierć .. tylko 1 tal.
posyłam te losy oryginalne opatrzone **urzędową pieczęcią** (nie z zakazanych promesów lub loterii prywatnych) za nadesłaniem **pieniędzy franko**, albo przez **zaliczkę pocztową**, nawet w najodleglejsze okolice natychmiast po obstarunku.
Urzędowa lista cięgnięć i przesyłka wygr. pieniędzy uskutecznią się zaraz po cięgnięciu **ściśle i cicho.**
Handel mój jest jednym jak wiadomo z **najstarszych i najszcześliwszych**, i wypłacam już grającym u mnie największe główne wygrane po **100,000 tal., 60,000 tal., 50,000, często po 40,000, 20,000, bardzo często po 12,000 tal., 10,000 tal. itd.** a przy ostatnim cięgnięciu w **maju br.** wypłaciłem razem przeszło **50,000 tal.** według **urzędowych list wygranych.** (3104)
Każdy obstarunek na te oryginalne losy można po prostu przez **kartę pocztową** z zaliczką uskutecznić.
Laz. Sams. Cohn
w Hamburgu.
Główny komptoir, Handel bankowy i wekslowy.

Cieśle
znajdą zajęcie za p.łec 25 sgr. do 1 tal.
O. P. Stüber.
Odembie Nr. 6.
(3180)

Stolarze,
którzyby chcieli się podjąć robót stolarskich do budowl po za miasto, zechcą się zgłosić pod adresem:
Nr. 3179 do Ekspedycji Dzien.
(3179)

Miejsce **guvern.** (180-200 tal.) Warunki do **H. R. T.** poste rest. **Smigiel.** (3136)
Od 1go lipca odbieram wszelkie listy
Kociałkowa Górka
pod **Pobiedziskami**
a nie pod **Kostrzynem.**
Seweryn Radoński.
(3111)

Eau de Melise de Carmes,
P. BOYER w Paryżu.
woda z rośliny zwanęj Miodownikiem Karmelickim, nagrodzona medalem na Powszechnej Wystawie w Londynie w. r. 1862.
Środek ten powszechnie znany i używany w Paryżu przeciw **cholerae, apopleksjom, sparalżoncom, zemuleni, migrenom, boleściom, reumatyzmowi, żółtych, niestrawności itp.**
Skład główny w Paryżu u p. Boyer, przy ulicy Taranne Nr. 14, — w Poznaniu w aptece dr. Mankiewicza. (1522)

Powazamy się doniesie niniejszem, że oddaliśmy agenturę naszego banku panu
C. Engelmann w Nowemmiście n. W.
Szanowną publiczność upraszamy, uniżenie we wszystkich banku dotyczących interesach udawać się do tego pana z zaufaniem.
Poznań, 5 lipca 1872.

Ostdeutsche Producten-Bank.
Guttman.
Odwołując się na powyższe ogłoszenie polecam się jak najuniżeniej do zawierania interesów z **Ostdeutsche Producten-Bank** i daję każdego czasu bliższe informacje.
Nowemiasto nad Wartą 5 lipca 1872.
C. ENGELMANN.
Niemiecki bank hipoteczny
(TOWARZYSTWO AKCYJNE)
w Berlinie.

Uprzywilej. najwyższem rozporządzeniem gabinetowem z d. 3 kwietnia rb. Z dniem dzisiejszym rozpoczęliśmy nasze interesa. Do zakresu naszego działania należy przede wszystkim udzielanie wypowiadanych i niewypowiadanych pożyczek na włości i budynki, nabywanie i wypłacanie hipotecznych należności, pośrednictwo w hipotecznych interesach każdego rodzaju, przyjmowanie depozytów i pośredniczenie we wszelkich interesach bankowych.
Dla prowincyi Poznańskiej przekazaliśmy pośrednictwo w naszych interesach:
Tow. komand. Herrmann Prinz & C. w Poznaniu.
Berlin 15 czerwca 1872.
Dyrekcya:
Bertheim.
Abegg.
Odwołując się na wyżej umieszczone ogłoszenie oświadczamy się gotowymi do przyjmowania wniosków o pożyczki na podstawie 4 1/2 albo 5 procentowej prowizji jako też do udzielania każdej dalszej informacji. Agentów ustanowi się w miastach prowincjonalnych.
Poznań dnia 1go lipca 1872.
Tow. komandyt. Herrmann Prinz & Co.
Kantor: Ulica Frydeykowska Nr. 33b.

Kurs papierów na giełdzie.
Berlin, dnia 4 lipca 1872.

Akcyje zakładowe kolei żelaznych.		Krajowe obligacye pierwotne.		Górnosz. stareg.-pozn.		Warszaw.-wied. III em.		Aust. losy z 1858		Stowarzysz. dyskont.	
Akwizgr.-masytrich.	4 47 1/2 pl.	Akwizgr.-mastr. I emis.	4 1/2 93 pl.	dito II emisja	4 1/2 — pl.	dito male	5 97 1/2 pl.	dito losy z 1864	5 116 1/2 pl.	Hamburg. bank handl.	5 260 1/2 pl.
1. erlińsko-gorzelińska	4 81 1/2 pl.	dito II emis.	5 99 1/2 pl.	dito III emisja	4 1/2 — pl.			Rosjsk. polsk. oblig. skar.	4 76 1/2 pl.	Gotajski bank kredyt.	5 124 pl. i 1/2 pl.
dito z pierwsz. pań.	5 101 1/2 pl.	dito III emis.	5 99 1/2 pl.	Wsch.-prus. kol. połudn.	5 101 1/2 pl.			Pols. listy zast. III em.	4 76 1/2 pl.	Hanowerski bank	4 105 pl.
1. erlińsko-poznańsko	4 168 pl.	Berlińsko-gorzelińska	5 102 pl.	dito litera B.	5 — pl.			dito nowe	5 64 1/2 pl.	Heski bank	4 93 1/2 pl.
1. erlińsko-szczecińska	4 182 pl.	Berl.-pocz.-magdeb.		Kol. po praw. brzeg. Odr.	5 102 1/2 pl.			Pols. listy zast. IV em.	4 64 1/2 pl.	Królewski bank stow.	5 109-106 1/2 pl.
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	lit. A i B.	4 — pl.					Ameryk. poz. cz. 1852	6 96 1/2 pl.	Kwilecki i Sp. bank	5 119 pl.
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	lit. C.	4 91 1/2 pl.					dito 1856	5 96 1/2 pl.		
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	lit. D.	5 99 pl.					dito 1860	5 96 1/2 pl.		
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	Koloń. - mind. I emis.	4 1/2 99 1/2 pl.					Ros. list. zast. na grunta	5 97 1/2 pl.		
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito II emis.	5 102 1/2 pl.					Rumunsk. pożyczka	5 97 1/2 pl.		
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito III emis.	4 91 pl.					Rum. oblig. kol. żel.	5 — pl.		
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito IV emis.	4 91 pl.					Renta francuska	5 83 1/2 ult 88 1/2		
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito V emis.	4 91 pl.					Włoska renta	5 63 1/2 ult 66 1/2 pl.		
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito VI emis.	4 91 pl.					Pożycz. turecka z r. 1865	5 51 1/2 ult 51 1/2 pl.		
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito VII emis.	4 91 pl.					dito z r. 1869	6 61 1/2 pl.		
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito VIII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito IX emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito X emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XI emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XIII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XIV emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XV emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XVI emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XVII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XVIII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XIX emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XX emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XXI emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XXII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XXIII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XXIV emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XXV emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XXVI emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XXVII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XXVIII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XXIX emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XXX emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XXXI emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XXXII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XXXIII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XXXIV emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XXXV emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XXXVI emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XXXVII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XXXVIII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XXXIX emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XL emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XLI emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XLII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XLIII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XLIV emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XLV emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XLVI emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XLVII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XLVIII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito XLIX emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito L emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LI emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LIII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LIV emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LV emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LVI emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LVII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LVIII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LVIX emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LX emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LXI emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LXII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LXIII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LXIV emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LXV emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LXVI emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LXVII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LXVIII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LXIX emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LXX emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LXXI emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LXXII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LXXIII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LXXIV emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LXXV emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LXXVI emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LXXVII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LXXVIII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LXXIX emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LXXX emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LXXXI emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LXXXII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LXXXIII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LXXXIV emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LXXXV emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LXXXVI emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LXXXVII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-wrocławsko	5 118 1/2 pl.	dito LXXXVIII emis.	4 91 pl.								
1. erlińsko-w											